

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Koning Saul

Saul was wel tot koning gezalfd, maar niemand van het volk wist dat. Het leek alsof Saul dat wel prettig vond. Hij had eigenlijk niet zoveel zin om koning te worden. Toen God het tijd vond om het bekend te maken, moest Samuel het volk bij elkaar roepen. Hoe zou God hen duidelijk maken dat Saul hun koning zou zijn? Daar hadden ze een goede manier voor: ze gingen loten. Meestal gebruikten ze een soort dobbelstenen. Wie een bepaalde steen kreeg was gekozen. God zorgde ervoor dat het lot bij Saul uitkwam. Samuel riep hem, maar hij was nergens te vinden. Saul had zich snel verstopt tussen de bagage van al die mensen die waren gekomen. Hij was namelijk bang en verlegen. Wat een vreemde koning! Samuel vroeg aan God: "Is hij hier wel"? "Ja" zei God "en hij heeft zich daar en daar verstopt". Snel werd hij opgehaald, en het volk begon te juichen toen hij voor hen stond. Want o, wat zag hij er sterk uit! Hij was wel een hoofd groter dan alle andere mannen. Dat is nog eens een goede koning! Niemand dacht er aan om God te vragen of hij wel geschikt was om hun koning te zijn. Iedereen dacht: 'bij zo'n sterke grote man zul je toch altijd veilig zijn?' Dat zouden ze ook, maar alleen als hij altijd God zou gehoorzamen. In het begin van zijn regering deed hij dat ook; en met Gods hulp redde hij het volk van vele vijanden. Maar Saul moest laten zien dat hij altijd zou doen wat God vroeg. Op een keer waren de Filistijnen weer van plan om het volk aan te vallen. Saul zag een geweldig groot leger in de verte. Samuel wist het en had tegen hem gezegd: "Wees niet bang, maar doe niets voordat ik er ben, dan brengen we eerst een offer". Maar Samuel kon niet meteen komen; Saul moest even geduld hebben. Maar na enige tijd werd hij erg ongerust, en veel soldaten werden bang en liepen weg. Saul durfde niet langer te wachten en ging zelf maar het offer brengen. Nauwelijks was hij klaar, of daar kwam Samuel. Natuurlijk was hij boos en verdrietig. Wat dom van Saul! Als straf zou zijn zoon geen koning mogen zijn. God zou iemand kiezen die wel zou luisteren. Niet een man die groot en sterk was, maar een die heel veel van God hield en altijd op God zou vertrouwen. Toch liet God het volk niet in de steek. De Filistijnen werden verslagen; maar niet Saul zorgde voor de overwinning. Wie dan wel? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

De herfstvakantie was voorbij. Sam en Anne hadden van een dagje dierentuin genoten. Daar gingen ze regelmatig naartoe, want papa had een abonnement gekocht. Vaste prik was het voederen van de pinguïns. Ze vonden die beestjes zo grappig; vooral hun manier van lopen. Ze waggelden en schommelden van de ene kant naar de andere. "Waarom lopen ze zo?" vroeg Anne. De verzorgster legde uit: "Kijk, deze vogels moeten de helft van de tijd in het water leven om hun voedsel, visjes of andere kleine dieren te vangen. Met poten die helemaal aan het eind van hun lichaam zitten, kunnen ze veel sneller zwemmen, omdat de luchtweerstand zo minder wordt." "Maar dat schommelen, wat is het nut daarvan?", wilde Sam weten. "Door die slingerbeweging bergen ze energie op aan de vleugeleinden. Die hebben ze nodig om naar hun nestplek te klimmen, en natuurlijk ook om krachtiger te kunnen zwemmen. Weten jullie dat deze vogels sneller en dieper dan welke vogel ook onder water gaan?" "Hoe diep?" "Tot 500 meter!" Sam rekende snel in zijn hoofd: "dat is 20 keer zo ver als een baan in het zwembad!"

Anne had nog een vraag. "Waarom zijn hun vleugels zo stijf?" "Jullie kunnen

zwemmen, neem ik aan", zei de verzorgster. "Hoe houd je dan je armen? Slap of stijf?" "Stijf, natuurlijk", kwam het antwoord. "En waarom?" "Je kunt dan beter door het water gaan," zei Sam. "De pinguïn heeft veel kracht en snelheid nodig, dus zijn zijn armen stijf. Op land ziet hij er grappig uit, maar in het water

passen zijn armen helemaal bij zijn gestroomlijnd lichaam."

Thuis keken Sam en Anne naar een televisieprogramma over de Keizerpinguïn. Zo leerden ze dat deze reuze pinguïn het enige dier is dat in de Antarctische winter broedt. Hoe houden ze dat vol, wanneer de temperatuur tot ver beneden nul daalt? Ten eerste hebben ze een dikke speklaag en meer veren dan andere vogels. Die veren zitten zo dicht tegen elkaar aan, dat ze een beschermende, isolerende laag vormen. Dan kruipen de pinguïns dicht tegen elkaar aan - in een groep van soms wel duizenden vogels - om de wind en de kou te trotseren.

C.T.

Wist je dat?

Dagelijks leven in de Bijbel

Een geboorte is altijd een groot feest. Er worden slingers of andere leuke dingen opgehangen. Er komt gezellige kraamvisite. De ouders trakteren op beschuit met roze of blauwe muisjes. Hoe ging dat in de tijd van de Bijbel? Daar was de geboorte ook een groot feest! Voor vrouwen was het heel belangrijk om kinderen te krijgen, maar ook een eer. Zonder kinderen voelden vrouwen zich minderwaardig. Want als een man geen zoon had, werd zijn familielijn niet voortgezet; zijn naam ging dan verloren, en dat was heel erg.

Waarom deden ze dat toen zo? Dat was toch niet leuk voor de baby? Nou, het was wel heel handig. De moeder moest al snel weer werken en droeg het stijve bundeltje in een schouderdoek op haar rug mee. Thuis werd de schouderdoek aan een balk of tussen twee gevorkte stokken gehangen, of in een voederbak gelegd. Niemand vond het zielig; iedereen dacht toen dat anders de armpjes en beentjes krom zouden groeien. Moeders zorgden heel goed voor de kleintjes; ze lieten de baby nooit lang huilen, en zodra het kindje wilde drinken kreeg het de borst. Een paar keer per dag werden de doeken verwisseld, en het huidje ingewreven met olijfolie en een poeder van mirtenbladeren. Vaders hadden het gemakkelijk, die bemoeiden zich niet met de baby's. Een baby kreeg wel twee jaar lang de borst. Zodra de moeder daarmee stopte, werd er een groot feest gehouden. Acht dagen na de geboorte werd een jongetje besneden, en pas dan kreeg hij een naam. Ze hadden toen geen namenboekjes om leuke namen uit te zoeken. Meestal was het een familienaam. Soms werd een naam later weer veranderd. Dan kreeg iemand een naam die beter bij hem paste. Denk maar aan Jakob, wat bedrieger betekent, die van God de naam Israël kreeg, wat strijder met God betekent. Weet jij wat jouw naam betekent?

2. De pasgeboren baby

Zodra de baby geboren was, werd hij of zij gewassen en goed ingewreven met zout. Daar werd het kindje sterk van, dacht men. Daarna werd de baby in doeken gewikkeld. Het kindje werd heel stijf ingepakt, met de armpjes strak tegen het lijfje aan en de beentjes uitgestrekt, net een kleine mummie. Lekker trappelen en zwaaien kon de baby dus niet!

Internet

Op <http://members.chello.nl/~mah.scheffer/index.htm> kun je veel leuke informatie over pinguïns vinden.

Behalve een leuk filmpje kijken over pinguïns kun je op <http://pinguins.webkwestie.nl/> ook allerlei opdrachten maken.

Hoe Saul koning werd kun je zien en lezen op deze site <http://bibleforchildren.org/PDFs/dutch/The%20Handsome%20Foolish%20King%20Dutch.pdf>

Woordzoeker Pinguïns

W	A	G	G	E	L	E	N	V	S
I	N	A	K	R	I	L	L	E	C
T	T	A	H	O	V	E	T	R	H
T	A	L	G	O	U	A	I	E	O
E	R	K	N	N	L	N	Z	N	M
B	T	E	S	E	K	E	Z	K	M
U	I	P	I	T	K	E	N	L	E
I	C	S	V	E	E	I	N	E	L
K	A	I	D	I	E	P	U	E	E
I	S	O	L	A	T	I	E	D	N

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Uit de overblijven letters lees je hoe pinguïns ook wel genoemd worden. Succes!

antartica
diep
duiken
holen

inktvis
isolatie
kou
krill

schommelen
speklaag
verenkleed
vis

waggelen
witte buik
zee